

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, rozhodl samosoudkyně JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobkyně **J. B.**, bytem Z., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 7. 2009, č. X, o zamítnutí žádosti o částečný invalidní důchod,

t a k t o:

- I. Žaloba **se z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně podala v zákonné lhůtě žalobu proti shora označenému rozhodnutí žalované. Žalovaná napadené rozhodnutí zdůvodnila tím, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Šumperk ze dne 16. 6. 2009 není žalobkyně částečně invalidní, protože z důvodu jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 25%.

Žalobkyně ve své žalobě namítala, že prozkoumání jejího zdravotního stavu nebylo postačující, stejně jako podklady, které měly sloužit k posouzení. Fyzický i psychický stav žalobkyně neodpovídá požadavkům, které by splňovaly podmínky běžného zaměstnání. Žalobkyně trpí bolestmi kloubů celého těla, pro které není schopna vykonávat běžnou domácí činnost a postarat se o svou rodinu a své blízké.

Krajský soud si vyžádal k důkazu posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále i „PK MPSV“) v Ostravě. Ten byl vyhotoven touto komisí dne 16. 12. 2009.

Žalobkyně při jednání dne 10. 2. 2010 mj. namítla, že onemocnění kloubů není v posudku dostatečně ohodnoceno, že v posudku chybí vyšetření na ortopedii před rokem a půl a chce doložit další lékařské zprávy.

Soud si vyžádal srovnávací posudek od PK MPSV v Hradci Králové, ten byl podán dne 1. 6. 2010 beze změny výsledného posouzení.

Dne 13. 7. 2010 při jednání soudu žádné další důkazy žalobkyně nenavrhovala.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s.ř.s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.), tedy ke dni 15. 7. 2009.

Provedeným dokazováním soud zjistil, že posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Šumperk dne 16. 6. 2009 míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně ohodnotil podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kapitoly V položky 4 písm. c) o 25% a vyslovil, že žalobkyně není plně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ani částečně invalidní dle § 44 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posudkový lékař stanovil u žalobkyně anxiosně depresivní poruchu kolísající intenzity, léčenou od roku 2007 po ztrátě zaměstnání.

Pro přezkumné soudní řízení zdravotní stav žalobkyně a její dochovanou pracovní schopnost k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí posoudila dne 16. 12. 2009 Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě. Z posudku soud zjistil, že posudková komise vycházela při posouzení zdravotního stavu žalobkyně ze zdravotnické dokumentace praktické lékařky, včetně jejího nálezu ze dne 9. 12. 2008, z kompletní spisové dokumentace, z nálezů a zpráv vyjmenovaných v posudku a úplné spisové dokumentace OSSZ v Šumperku.

Ve svém posudkovém hodnocení došla Posudková komise MPSV v Ostravě k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně byl k datu rozhodnutí žalované 15. 7. 2009 stav zapříčiněný úzkostně-depresivní poruchou, která má charakter těžké poruchy. Posudkově k datu vydání napadeného rozhodnutí odpovídal stav žalobkyně postižení uvedenému v kapitole V položce 4 písm. c) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Komise uvedla i pracovní omezení pro žalobkyni a jakých prací je žalobkyně schopna (práce fyzicky i duševně středně náročné, jako vrátná schopna). Z rozmezí 25-50% posudková komise stanovila míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně o 25% vzhledem k tomu že duševní porucha trvá krátkou dobu. Pk MPSV v Ostravě uzavřela, že při posouzení v roce 2007 lékař OSSZ zdravotní stav žalobkyně

nadhodnotil, protože již tenkrát se s pravděpodobností blížící se jistotě nejednalo o částečnou invaliditu.

Protože žalobkyně u jednání soudu dne 10. 2. 2010 uvedla, že posudek nedostatečně zhodnotil její pohybové potíže, že v posudku chybí zhodnocení zprávy z lázní v roce 2008, že v posudku chybí zpráva z ortopedie jeden a půl roku stará a k důkazu svého špatného zdravotního stavu navrhla žalobkyně doložit další lékařské zprávy, soud si vyžádal srovnávací posudek od PK MPSV v Hradci Králové. Tato komise podala posudek dne 1. 6. 2010.

Rovněž podle tohoto srovnávacího posudku nebyla žalobkyně shledána ke dni 15. 7. 2009 plně ani částečně invalidní. Posudková komise doplnila celkové posouzení zdravotního stavu o další diagnózy a dospěla k závěru, že u žalobkyně šlo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla reaktivní úzkostně-depresivní porucha kolísavé intenzity jako reakce na stěhovavé bolesti kloubů. Postižení žalobkyně komise přirovnala ke stavu uvedenému v kapitole V položce 4 písm. c) a míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti stanovila o 25%. Komise konstatovala, že k vyššímu ohodnocení neshledala podklady a že postižení žalobkyně nespĺňuje kritéria, uvedená v přílohách č. 3 a č. 4 citované vyhlášky. Posudková komise hodnotila žalobkyni na dolní hranici stanoveného rozmezí proto, že se jedná pouze o reaktivní stav, nevyžadující hospitalizaci, a ani v odborných nálezech nebyly nalezeny dlouhodobé výrazné výkyvy zdravotního stavu. Podle vyšetření ze dne 23. 9. 2009 byla hodnocena úzkostně depresivní porucha jako odeznívající. U žalobkyně nebylo prokázáno žádné posudkově významné omezení pohybového aparátu. Subjektivní stesky na stěhovavé bolesti kloubů komise vyhodnotila jako odraz reaktivní úzkostně depresivní poruchy. Ostatní diagnózy jako hypertenzní chorobu, prostou obezitu, hučení v uších, komise označila, že jsou bez funkčního dopadu na schopnost soustavné výdělečné činnosti. Již při posouzení dne 22. 9. 2008 byl stav žalobkyně hodnocen jako neodpovídající žádnému stupni invalidity a pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti byl ohodnocen 20%.

Skutková zjištění ve věci tedy učinil soud z rozhodnutí žalované ze dne 15. 7. 2009, z obsahu posudkového spisu žalobkyně uloženého u Okresní správy sociálního zabezpečení Šumperk, z posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě ze dne 16. 12. 2009 a z posudku Posudkové komise MPSV v Hradci Králové ze dne 1. 6. 2010.

Podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %.

Podle § 44 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec částečně invalidní též tehdy, jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky. Okruh zdravotních postižení značně ztěžujících obecné životní podmínky stanoví prováděcí předpis.

Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce

odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo.

Podle § 6 odst. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

V projednávané věci jde o zamítnutí žádosti o částečný invalidní důchod, jehož přiznání je podmíněno dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu proto závisí především na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu žalobce. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí, která je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o plné invaliditě, částečné invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Pokud posudek této posudkové komise splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti posudku, je zpravidla v přezkumném soudním řízení rozhodujícím důkazem.

Soud proto při posouzení dochované pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí vycházel především z posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Hradci Králové ze dne 1. 6. 2010, který se ve svém závěru nelišil od posudku PK MPSV v Ostravě ze dne 16. 12. 2009 a od posudku lékaře OSSZ Šumperk. Oba komisionální posudky podaly posudkové komise v řádném složení, stanoveném vyhláškou č. 182/1991 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobkyně a odbornými členy posudkových komisí byli též odborný psychiatr a ortoped – tedy odborníci v oboru, do něhož jsou zařazena nejzávažnější zdravotní postižení žalobkyně. Při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vycházely posudkové komise z ustanovení § 6 vyhlášky č. 284/1995 Sb. a určily jakými zdravotními postiženími žalobkyně trpí a tato postižení uvedly v posudku. Dospěly k závěru, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla k datu rozhodnutí žalované úzkostně-depresivní porucha kolísavé intenzity. Posudkově k datu vydání napadeného rozhodnutí odpovídal stav žalobkyně postižení uvedenému v kapitole V položce 4 písm. c) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. PK MPSV v Hradci Králové uvedla i pracovní omezení pro žalobkyni a jakých prací je žalobkyně schopna. Míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti komise stanovila o 25% a konstatovala, že k vyššímu ohodnocení neshledala podklady a že postižení žalobkyně nesplňuje kritéria, uvedená v přílohách č. 3 a č. 4 citované vyhlášky. Posudková komise hodnotila žalobkyni na dolní hranici

stanoveného rozmezí proto, že se jedná pouze o reaktivní stav, nevyžadující hospitalizaci, a ani v odborných nálezech nebyly nalezeny dlouhodobé výrazné výkyvy zdravotního stavu. Podle vyšetření ze dne 23. 9. 2009 byla hodnocena úzkostně depresivní porucha jako odeznívající. U žalobkyně nebylo prokázáno žádné posudkově významné omezení pohybového aparátu. Subjektivní stesky na stěhovavé bolesti kloubů komise vyhodnotila jako odraz reaktivní úzkostně depresivní poruchy. Ostatní diagnózy jako hypertenzní chorobu, prostou obezitu, hučení v uších, komise označila, že jsou bez funkčního dopadu na schopnost soustavné výdělečné činnosti.

Soud považuje za příléhavé hodnocení Posudkové komise MPSV v Hradci Králové a stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 25% i vzhledem k ostatním postižením a chorobám žalobkyně, prokazaným v době vydání napadeného rozhodnutí, zejména vzhledem k odůvodnění posudků obou PK MPSV. Obě posudkové komise v posudku uvedly řádně i pracovní omezení a podmínky, za kterých žalobkyně byl schopna práce ke dni 15. 7. 2009.

Kapitola V položka 4 písm. c) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., kterou se provádí zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, uvádí jako zdravotní postižení neurotické, stresové a somatomorfní poruchy, úzkostné a fobické poruchy, obsedantně kompulsivní poruchy, reakce na stres, poruchy přizpůsobení, disociační poruchy - těžké poruchy.

Podle posudkového hlediska při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je třeba vycházet z typu, rozsahu a tíže psychických příznaků, trvání poruchy stejně jako somatických příznaků, které však nejsou provázeny organickým korelátem. Při posouzení je třeba přihlédnout k míře omezení schopnosti vyrovnat se s požadavky běžného života, k trvale snížené odolnosti vůči stresu a snížení výkonnosti fyzické a psychické.

PK MPSV v Hradci Králové se shodla na rozhodující příčině dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s posudkem PK MPSV v Ostravě a posudkem lékaře OSSZ Šumperk a rovněž se s nimi shodla na procentním ohodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně.

Soud po zhodnocení provedeného dokazování považuje posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Hradci Králové ze dne 1. 6. 2010, který byl stěžejním důkazem pro rozhodnutí soudu, za úplný, odborný a přesvědčivý, neboť posudková komise v posudku uvedla, z jakých lékařských nálezů o zdravotním stavu žalobkyně vycházela, jaká zjištění z nich učinila a jak je hodnotila. Přitom aplikovala i shora citované ust. § 6 odst. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb.

Se všemi námitkami žalobkyně se Posudková komise MPSV v Hradci Králové v posudku ze dne 1. 6. 2010 vypořádala, včetně komplexního posouzení zdravotního stavu a zohlednění všech lékařských zpráv. Komise žalobkyni i na místě přešetřila.

Zjištěný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně ve výši 25%, jak je uvedeno výše, je nižší než 33% potřebných pro přiznání nároku na částečný invalidní důchod. Podle závěru Posudkové komise MPSV v Ostravě i PK MPSV v Hradci Králové u žalobkyně nešlo ani o schopnost vykonávat pro zdravotní

postižení soustavou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek nebo o zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky.

Žalobkyně tak k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí v souhrnu nesplňovala podmínky částečné invalidity, jak jsou vymezeny ve výše citovaném ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

Právo na náhradu nákladů řízení žalobkyni nevzniklo, neboť v tomto řízení nebyla úspěšná a žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1 a 2 s.ř.s., § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po jeho doručení, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, písemně ve dvojím vyhotovení.

V Olomouci 13. 7. 2010

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně